

[Korsgaard.]

bortset fra den Mand, der leder Isbryder-væsenet, som jeg gaar ud fra i øvrigt er et fornuftigt Menneske, vilde kunne være i Tvivl om, at man over for det, der kan spildes ved, at man ikke kommer tidsnok, maa tage den Assurance, der ligger i, at man har alle de Kræfter, man raader over, til Disposition i det Øjeblik, man skal bruge dem.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at man — det er ikke ualmindeligt i Statsledelsen, det gælder maaske al Statsledelse —, at man ikke vil risikere nogle faa Tusind Kroner, fordi man, hvis det viser sig at være unødvendigt, ikke vil udsætte sig for Kritik; man vil hellere — maaske man ikke har Øje for det — løbe den Risiko ikke at give de faa Tusind Kroner ud, men naturligvis bliver det meget dyrere i den anden Ende.

Forholdet hin 1. Februar var det, at „Isbjørn“ laa i København og var ikke parat til at gaa ud, og som Følge deraf maatte Statsbanerne tilkalde „Storebjørn“, som ellers ikke i særlig Grad skulde have sit Arbejde i Store Bælt. Der ligger for mig deri den Lære, at vi maa være fri for Hoved-revisoratets Antegning i Anledning af, at man paa et Omraade som dette her gør noget, som det viser sig man kunde have ladet være med, fordi Tøvejret kom eller sligt. Det synes mig at burde være den Lære, man kan drage af Situationen, ikke at vige tilbage for en Udgift paa de faa Tusind Kroner, som det kan dreje sig om, til at have det Materiel parat i rette Tid, som man raader over.

I hvor høj Grad det er muligt at hjælpe Skibsfarten eventuelt Færgefarten over Store Bælt, er jeg ikke sagkyndig nok til at vide; men jeg er heller ikke i Tvivl om, at det er heller ingen anden. Jeg ved netop fra en af de allerseneste Dage, at Kaptajnen paa en af disse Færger paa Forespørgsel fra Passagererne om, hvornaar man kom over, sagde, at det vidste han ikke, og, da man spurgte ham, om han ikke vilde tilkalde Hjælp, svarede nej. De maatte klare sig selv. Men det varede kun faa Timer, før man maatte kalde paa Hjælp. Den paa-gældende Mand, som altsaa skulde have nogen Erfaring, vidste heller ingenting.

Jeg gentager — maaske til Trivialitet —, at det, man absolut maa kunne forlange, er, at saa snart en Issituation tegner til at blive nogenlunde alvorlig, er det Statens Pligt at have alt det Materiel, man har til Raadighed, parat, saa det straks kan gaa ud.

Hermed sluttede Forespørgslen.

Formanden: Under Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg lade den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Folketingsmændene Oluf Pedersen, Gregersen, Hans Hansen (Rørby) og Svend E. Johansen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge

Forslag til Lov om Folkeafstemning angaaende Ophævelse af den tvungne Værnepligt.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 17. Februar, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Adgang til Færingehavnen i Sydgrønland for almindelig Besejling samt Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Kontrol med Tilvirkning af Krigsmateriel m. m.

3) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Aarhus Universitet.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 191 af 11. Maj 1935 om Statstilskud til private Efterskoler.

6) *Forespørgsel til Ministeren for Handel, Industri og Søfart af Hasle m. fl. angaaende Krisefondens Salg af Obligationer.*

Mødet hævet Kl. 18²⁷.